

Euroopa Kohtu (neljas koda) 9. septembri 2021. aasta otsus (Bundesverwaltungsgerichti eelotsusetaotlus – Austria) – Adler Real Estate AG, Petrus Advisers LLP, GM versus Finanzmarktaufsichtsbehörde (FMA)

(Kohtuasi C-605/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Väärtpaberid, mis on lubatud kauplemisele liikmesriigis asuvale või seal toimivale reguleeritud turule – Läbipaistvuse nõuded – „Kooskõlastatult tegutsevate isikute“ poolt „olulise osaluse“ omandamisest teatamine – Direktiiv 2004/109/EÜ – Artikli 3 lõike 1a neljas lõik – Mõiste „rangemad nõuded“ – Direktiiv 2004/25/EÜ – „Järelevalve“ selle direktiivi artikli 4 alusel määratud asutuse poolt)

(2021/C 462/04)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Adler Real Estate AG, Petrus Advisers LLP, GM

Kostja: Finanzmarktaufsichtsbehörde (FMA)

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 2004. aasta direktiivi 2004/109/EÜ läbipaistvuse nõuete ühtlustamise kohta teabele, mis kuulub avaldamisele emitentide kohta, kelle väärtpaberid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele, ning millega muudetakse direktiivi 2001/34/EÜ (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2013. aasta direktiiviga 2013/50/EL) artikli 3 lõike 1a neljanda lõigu punkti iii tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, millega kehtestatakse aktsionäridele või direktiivi 2004/109 (muudetud direktiiviga 2013/50) artiklites 10 või 13 nimetatud füüsilistele või juriidilistele isikutele selle neljanda lõigu mõttes rangemad olulisest osalusest teatamise nõuded kui need, mida direktiiv 2004/109 (muudetud direktiiviga 2013/50) ette näeb ja mis tulenevad eelkõige ülevõtmispakkumisi reguleerivatest õigus- või haldusnormidest, ilma et liikmesriigi asutusele oleks antud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/25/EÜ ülevõtmispakkumiste kohta artikli 4 kohast pädevust tagada nende nõuete järgimine.

⁽¹⁾ ELT C 445, 10.12.2018.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 9. septembri 2021. aasta otsus (Obvodní soud pro Prahu 9 eelotsusetaotlus – Tšehhi Vabariik) – XR versus Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost

(Kohtuasi C-107/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Sotsiaalpoliitika – Direktiiv 2003/88/EÜ – Töötaja korraldus – Mõisted „tööaeg“ ja „puhkeaeg“ – Vaheaeg, mille kestel peab töötaja olema valmis kahe minuti jooksul väljakutsele minema – Liidu õiguse esimene)

(2021/C 462/05)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Obvodní soud pro Prahu 9

Põhikohtuasja pooled

Hageja: XR

Kostja: Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta artiklit 2 tuleb tõlgendada nii, et selle sätte tähenduses kuulub „tööaja“ hulka töötajale tema igapäevasel tööajal antud vaheaeg, mille vältel ta peab olema vajaduse korral valmis 2 minuti jooksul väljakutsese minema, kui kõigi asjasse puutuvate asjaolude igakülgselt hindamisest tuleneb, et sellele töötajale seatud piirangud mõjutavad objektiivselt ja väga oluliselt tema võimalust sel ajavahemikul vabalt kasutada aega, mille kestel tema tööalaseid teeneid ei vajata, ja pühendada see aeg oma isiklikele huvidele.
2. Liidu õiguse esimuse põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus, kui liikmesriigi kohus, kes teeb otsuse pärast seda, kui kõrgema astme kohus on tema otsuse tühistanud, on riigisisese menetlusõiguse kohaselt selle kõrgema astme kohtu õiguslike hinnangutega seotud, kui need hinnangud ei ole liidu õigusega kooskõlas.

(¹) ELT C 131, 8.4.2019.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 9. septembri 2021. aasta otsus (Bundesverwaltungsgerichti eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Bundesrepublik Deutschland versus SE

(Kohtuasi C-768/19) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Ühine varjupaiga- ja täiendava kaitse poliitika – Direktiiv 2011/95/EL – Artikli 2 punkti j kolmas taane – Mõiste „pereliige“ – Täisealine isik, kes taotleb rahvusvahelist kaitset tema perekondliku sideme tõttu alaealisega, kes on täiendava kaitse juba saanud – „Alaealise“ staatuse hindamiseks asjakohane kuupäev)

(2021/C 462/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Bundesrepublik Deutschland

Vastustaja: SE

Menetluses osales: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/95/EL, mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule, artikli 2 punkti j kolmandat taanet tuleb tõlgendada nii, et kui varjupaigataotleja, kes on saanud vastuvõtvasse liikmesriiki, kus on tema alaealine laps, kes ei ole abielus, soovib selle lapse täiendava kaitse seisundist tulenevalt saada varjupaigaõigust riigisisese õiguse alusel, mis annab direktiivi 2011/95 artikli 2 punkti j kolmanda taande kohaldamisalasse kuuluvatele isikutele niisuguse õiguse, siis on asjakohane kuupäev tuvastamiseks, kas rahvusvahelise kaitse saaja on selle sätte mõttes „alaealine“, et otsustada selle varjupaigataotleja esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse üle, see kuupäev, mil viimane esitas, isegi kui ta tegi seda mitteametlikult, oma varjupaigataotluse.
2. Direktiivi 2011/95 artikli 2 punkti j kolmandat taanet koostoimes artikli 23 lõikega 2 ja harta artikliga 7 tuleb tõlgendada nii, et mõiste „pereliige“ ei nõua rahvusvahelise kaitse saaja vanema ja tema lapse perekonnaelu tegelikku jätkumist.